

med disse haglanskydninger. Der står: Du må ikke koge et kid i dets moders mælk, og i Tal-mud står der, at man skal huske, at dyrene, ja, selv et insekt, er skabt før mennesket, så mennesket ikke skal blive hovmodigt på dyrenes bekostning.

Disse bøger og disse regler syder af dyrehumanisme og af etik over for dyrene. Et sådant system anerkender ikke nogen form for dyrplageri, ikke nogen form, der tenderer mod mishandling. Jeg skal gøre opmærksom på, at de jødiske slagtere er universitetsuddannede og til enhver tid står under kontrol af den stedlige rabbiner.

Men igen, det kan diskuteres til hver en tid. Man kan stadig lære nyt, og landets lov er lov, vil jeg gerne sige til både hr. Hindrup Andersen og til alle andre, der har været inde på det. Det er da klart, landets lov er lov. Det er også en jødisk læresætning. Og jeg kan glimrende anerkende ministerens tale og ser da også med interesse på, hvad han efterhånden vil komme frem til.

Men jeg vil gerne give to citater, som er så nye, at de er fra 1988. Den 4. maj skriver Det Veterinære Sundhedsråd i sin udtalelse:

»Rådet finder den beskrevne slagtemetode for dyreværnsmæssig forsvarlig, idet det skal tilføjes, at Veterinærdirektoratet har opstillet betingelser og vilkår for meddelelse af tilladelse til metodens anvendelse.«

Og det siger sig selv, at disse betingelser er fuldt ud opfyldt af dem, der foretager den pågældende slagtning.

Videre fra Det Veterinære Sundhedsråd siges der:

»På baggrund af rådets observationer fra besigtigelsen må det antages, at det akutte blodtrykssald i forbindelse med overskæring af begge halspulsårer og vener medfører meget hurtig bevidstløshed og dermed tab af smertesans.«

Det er altså eksperter, der tør udtale det for knap 10 år siden, og nok går videnskaben frem, men så meget nyt er der vel ikke sket.

I samme år, 1988, udtaler 12 ud af 14 medlemmer af det daværende Ethiske Råd vedrørende Husdyr, hvoraf 4 er professorer på området:

»Rådet vil ikke anbefale, at disse religiøse samfund fratages denne mulighed, idet rådet er kommet til den konklusion, at dyret ikke påføres større lidelser herved end ved den sædvanligt praktiserede slagtemetode.«

Og videre hedder det:

»Rådet finder, at de slagtninger uden bedøvelse, som finder sted efter jødisk og islamisk ritus på enkelte eksportslagterier, og som har karakter af enkeltslagtninger, vil kunne anses for etisk forsvarlige, når alle dyr (. . .) anbringes og fastholdes i en boks, der er godkendt af de ansvarlige myndigheder.«

Og det sker selvfølgelig.

Det var altså i 1988, og som jeg før i en kort bemærkning oplyste, har EU lavet et direktiv, som har dato december 1993, men det er da muligt, at forslagsstillerne er klogere. At de ikke er anstændige, er jo ikke ensbetydende med, at de ikke har stor erfaring i, hvordan man slagter bedst.

Jeg skal så oplyse, at der for tiden er en forhandling mellem Dyrslægeforeningen og overrabbiner Bent Lexner, som drejer sig om de forsøg og de muligvis nye opfindelser, som skulle foreligge – det vil vise sig efterhånden – og som, hvis de er bedre end hidtil anvendte metoder, selvfølgelig vil blive benyttet. Men som sagt er der en forhandling om det, og det vil justitsministeren sikkert også få lejlighed til at orientere sig om i sit arbejde, som han har tilsagt.

Må jeg ikke udtale umisforståeligt, at der til dato ikke foreligger noget som helst, som berettiger til at tale om dyrplageri eller mishandling.

Det er aldrig hyggeligt at se en slagtning, og man kan ikke, som en tidligere ordfører sagde, forlange, at hovedet skal skilles fra kroppen. Jeg ved ikke, hvad det er for en mangel på viden om, hvordan slagtning af store dyr foregår. Men altså, hvis der nogen sinde skulle opstå tvivl om jødisk og islamisk slagtning, er jeg sikker på – uden at jeg har bemyndigelse til at tale på nogen af trossamfundenes vegne, for jeg er ikke valgt af nogen af dem – at de også vil forbyde enhver form for slagtning, som ikke er så pinefri for dyrene, ikke er så hurtig som muligt for dyrene. Og hvad fjerkræ angår, som der er ofret mange ord på i bemærkningerne, så har jeg aldrig hørt anfægtet slagtningen af fjerkræ i dette land fra nogen side.

Må jeg så også sige, at nok skal vi da ikke lade dyreetik eller anden form for etik – skønt vi vistnok indimellem gør det nogle af os – være påvirket af eksportinteresser. Men jeg skal lige gøre opmærksom på, at det vil komme Danmark ganske dyrt at stå, hvis vi havde andre regler end så at sige hele verden og alle EU-landene. Det er da helt oplagt.

Og når der i det ene sæt bemærkninger står, at et flertal af civiliserede lande ikke tillader dis-